

کاربرد

از بین بردن برق اتوروی لباس

مرجان دهقان | روزنامه نگار

رفقا سلام!

ما این لحظه رو مدیون معلم‌هامونیم. همین لحظه ساده رو که من دارم «می‌نویسم» و شما دارید «می‌خوانید». به لطف این توانایی ساده‌اس که ما می‌تونیم با هم ارتباط بگیریم؛ از راه علم سر از کار جهان دریابیم و زندگی راحت‌تری داشته باشیم. دم همه معلم‌های پرصبر و حوصله‌ای که گاهی یادمون میره قدردان شون باشیم، گرم!

شماره پیامک ۳۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰

اتوی داغ وقتی بدون در نظر گرفتن ویژگی‌های پارچه روی آن قرار می‌گیرد، به الیاف لباس آسیب می‌رساند. اگر پارچه ابریشمی را همان‌طور اتو بزنیم که لباس فرم مدرسه‌مان را، احتمالاً لباس‌مان معیوب یا بلا استفاده می‌شود. اتو نباید مدت زمان طولانی و با درجه حرارت بالا روی پارچه بماند. بهتر است لباس‌های‌تان را از روی چپه اتو بزنید یا موقع اتو کشی یک تکه پارچه روی‌شان بیندازید. اگر به هر دلیلی لباس‌تان برق افتاد، ابتدا باید جنس پارچه و ویژگی‌هایش را بشناسید تا راه‌حل آن را پیدا کنید. لباس‌های پنبه‌ای و پشمی را می‌توانید ۲۴ ساعت در آب سرد نم‌کنید تا اثر برق افتادگی کم‌کم محو شود. لباس‌های مشکی به‌ویژه اگر الیاف‌شان مصنوعی باشد، بیشتر در معرض برق افتادگی است. اگر الیاف لباس بیش از حد با اتو از بین رفت، ترمیم آن هم مشکل‌تر است. در این مواقع سر که شبیه غول چراغ جادوی خانه‌داری است و بیشتر خرابکاری‌های خانه را می‌توان به کمک آن از بین برد. یک تکه پارچه را به سر که آغشته کنید که رنگ نمی‌دهد و روی لباس بکشید. بعد با یک پارچه نم‌دار سر که را از روی لباس پاک کنید. اگر شدت برق افتادگی عمیق است، لباس را چپه کنید و همان پارچه آغشته به سر که را پشت لباس قرار بدهید. بعد بخار اتو را با فاصله روی لباس بگیرید و اجازه بدهید تا سر که جذب لباس شود. حالا همان قسمتی از لباس را به هم بمالید که برق افتاده است. با این کار الیاف لباس کم‌کم از حالت کوبیدگی درمی‌آید و برق افتادگی محو می‌شود.

دورهمی

علاقه به سلبریتی‌ها؛ آتشین ولی گذرا

۴ نوجوان درباره علاقه به آدم‌های مشهور و حد و حدود هواداری از آن‌ها می‌گویند

اشکان محمودی | خبرنگار افتخاری جوانه

هر کدام از ما تا حالا حداقل نسبت به یک سلبریتی احساساتی تجربه کرده‌ایم که درباره آن حس، چیز زیادی نمی‌دانستیم؛ این علاقه از کجا می‌آید؟ چطوری ابرازش کنیم؟ تا کجا طبیعی است؟ در دورهمی این هفته به چهار نوجوان درباره سلبریتی محبوب‌شان، چند و چون هواداری و افراط در این علاقه گفت‌وگو کرده‌ام. یک روان‌شناس هم به سوالات ما در این زمینه جواب داده است.

سلبریتی‌ها نمی‌کنم
شهاداد سلطان‌پور | ۱۶ ساله
سلبریتی محبوب:
متیو مک کانکی، هنرپیشه آمریکایی
مدت زمان هواداری در روز:
کمتر از ۱۰ دقیقه

مک کانکی از بازیگران برتر هالیوود، استاد دانشگاه، برنده جوایز اسکار و گلدن گلوب است. من او را از روی چهره به عنوان الگو انتخاب نکرده‌ام بلکه بابت موفقیت‌های سلبریتی محبوبم است. گاهی در فضای مجازی به‌طور تصادفی به مطالبی درباره‌اش برمی‌خورم ولی این که به‌قصد خواندن مطالبی را جبه او به فضای مجازی سر بزنم، در روز کمتر از ۱۰ دقیقه وقتم را می‌گیرد. بعضی‌ها در این زمینه زیاده‌روی می‌کنند؛ برای مثال در یک گروه هواداری با افرادی مواجه شدم که خودشان را مانند کاراکترهای داستان، مثلاً به بیماری‌های روانی می‌دانستند که این نشان از تأثیر مخرب سریال‌ها روی ذهن مخاطبان افراطی است. از نزدیک دیدن مک کانکی و ابراز کردن علاقه‌ام به سینما از فانتزی‌هایم است.

از ویژگی‌های مثبت سلبریتی‌ها
الگو برداری می‌کنم
ستایش قوامی | ۱۵ ساله
سلبریتی محبوب:
بی‌تی‌اس، گروه موسیقی کره‌ای
مدت زمان هواداری در روز:
۳ ساعت یا بیشتر

گروه بی‌تی‌اس بیشترین هوادار را بین خواننده‌های جهان دارد که به‌نظر من دلایل شخصیت ساده‌اعضا و اجراهای گسترده‌شان است. این گروه هفت نفره است و سعی می‌کنم از هر کدام آن‌ها یک ویژگی خوب برداشت کنم و شبیه‌شان باشم. استریم کردن موزیک‌ویدئوها، لایک و کامنت گذاشتن زیر پست‌ها، دنبال کردن لایو‌ها و پیج‌ها از کارهایی است که من به عنوان هوادار انجام می‌دهم. هواداری تا جایی طبیعی است که علاقه‌خودمان را به فرد محبوب نشان دهیم و اطلاعاتی را جبهش داشته باشیم اما اگر در زندگی سلبریتی‌ها سرک بکشیم و زمان زیادی صرف‌شان کنیم، این علاقه شکل افراطی می‌گیرد. شرکت در کنسرت، خرید آلبوم و از نزدیک دیدن اعضای این گروه از علائق من است.

هواداری برای من یک وقت گذرانی
سرگرم‌کننده است
باران جوادی | ۱۴ ساله
سلبریتی محبوب:
نوا آشنپ، هنرپیشه آمریکایی
مدت زمان هواداری در روز:
۱ تا ۲ ساعت

من با نوا آشنپ «چیزهای عجیب» آشنا شدم و از مهارت بازیگری و تیتیش خوشم آمد. بعد از آن درباره زندگی‌نامه‌اش در اینترنت تحقیق و فیلم‌ها و سریال‌های دیگر او را هم تماشا کردم. در اینستاگرام، از پیج‌هایش را دنبال می‌کنم. برخی

سرک کشیدن در زندگی
هنرمندان را دوست ندارم
امیرحسین | ۱۶ ساله
سلبریتی محبوب:
رستاک حلاج، خواننده ایرانی

یکی از سرگرمی‌های من آهنگ گوش کردن است و رستاک حلاج، از خواننده‌های محبوبم است؛ او علاوه بر صدا و ملودی خوب، ترانه‌های بسیار پر محتوا و عمیقی دارد و در انتقال حس، بسیار خوب عمل می‌کند. دلیل انتخاب او به عنوان سلبریتی محبوبم است، مفاهیم آهنگ‌ها و صدایش است، نه شخصیتش؛ پس نمی‌توانم بگویم او الگوی من است. من روزانه حدود ۲ تا ۳ ساعت به آهنگ‌های رستاک گوش می‌کنم ولی به سرک کشیدن در زندگی سلبریتی محبوبم علاقه‌ای ندارم. شاید گاهی اوقات عکس‌هایی از او را نگاه کنم یا درباره‌اش در اینترننت جست‌وجو کنم ولی به‌صورت روزانه زمانی را برای هواداری اختصاص نمی‌دهم. به‌نظر من هواداری معقول، در حد منتظر انتشار آهنگ‌های یک خواننده بودن

توضیحات یک روان‌شناس درباره حدود هواداری در نوجوانی در انتخاب الگو آگاهانه عمل کنید

اسدالله کیوانلو | کارشناس ارشد مشاوره

افراد در نوجوانی هنوز هویت خود را تعریف نکرده و در جست‌وجوی معیار مناسب‌اند. در همین زمینه انتخاب‌های متعددی انجام می‌دهند البته گاهی بزرگ‌ترها به‌جای نوجوان تصمیم‌گیری می‌کنند و حق انتخاب را از او می‌گیرند. نوجوان به اقتضای سنش و تحت فشار گروه همسالان ممکن است دست به انتخاب الگوهایی بزند که چندان مناسب نیستند. سلبریتی‌ها یکی از گروه‌هایی هستند که توجه نوجوانان را جلب می‌کنند. علاقه و توجه طبیعی به افراد مشهور، اگر به دغدغه اصلی نوجوان تبدیل شود و فرصت‌های زندگی را از او بگیرد، افراط محسوب می‌شود. این هواداری افراطی بهتر است با کمک بزرگ‌ترها یا مشورت گرفتن از یک روان‌شناس مدیریت شود. البته شخصیت نوجوان رشد می‌کند، به‌مرور زمان به بینش جامع‌تری دست می‌یابد و علاقه به افراد مشهور بعد از مدتی از بین می‌رود. نکته مهم این است که نوجوانان فراموش نکنند سلبریتی محبوب‌شان تنها در یک یا چند بعد زندگی‌اش موفق است و نباید او را در همه ابعاد الگوی خودشان قرار بدهند. من برای این که نوجوانان بتوانند بهتر الگوهای خود را انتخاب کنند، دو پیشنهاد دارم؛ اول، بسیار کتاب بخوانند که نسبت به سرگذشت افراد موفق و مسیر موفقیت‌شان، آگاهی بیشتری کسب کنند. دوم، در این راه از بزرگ‌ترها کمک بگیرند چون آن‌ها هم نوجوانی را تجربه کرده‌اند و می‌توانند راهنمای خوبی باشند.

گالری

جاسوس بازی!

عکس از: atlantic

بدانیم

پیشنهادهایی

برای روزنامه نگار شدن

اگر روزنامه نگاری، حرفه‌ای است که دوستش دارید این راهکارها را بخوانید

فاطمه قاسمی | مترجم

از همین ابتدا خیال‌تان را راحت کنیم که روزنامه‌نگاری از آن‌چه به‌نظر می‌رسد، سخت‌تر است؛ البته نه تا زمانی که اصولش را رعایت کنید. وقتی با تصور دانستن اصول کار تازه‌گام در راه روزنامه‌نگار شدن می‌گذارید، متوجه می‌شوید که تقریباً هیچ نمی‌دانید! در این مطلب شمارا با گام‌های نخستین روزنامه‌نگاری آشنا خواهیم کرد.

درباره جهان پیرامون‌تان کنجکاوی کنید

کنجکاوی را تاجایی که می‌توانید تقویت کنید. البته قرار نیست همه کارهای روزمره را تعطیل کنید و سر از کار دنیا درآوردید و درباره همه جنبه‌های آن تحقیق کنید. در گام اول مشخص کنید چه موضوعاتی از جهان پیرامون بیشتر شمارا جذب می‌کند؛ هنر، تاریخ، سیاست، ورزش و... نگران نباشید که در این حوزه‌ها تخصص ندارید؛ برای مطالعه درباره هر کدام، فرصت زیادی پیش‌روی‌تان وجود دارد.

بنویسید، بنویسید، بنویسید

درباره علاقه‌مندی‌های خود، اتفاقات جالب در همسایگی، کوچه و بازار و هر آن‌چه توجه شمارا جلب می‌کند و باعث تأسف و شادی شما می‌شود، بنویسید. رویدادها را تحلیل کنید و نظر بدهید. برای یک روزنامه‌نگار، یادداشت‌ها به‌طرز عجیبی نجات‌دهنده و در فرایند مصاحبه‌گیری و تهیه گزارش هستند. در جشنواره‌های نویسندگی مدرسه و مجله‌های دانش‌آموزی مشارکت داشته باشید. همچنین می‌توانید در صفحه‌مجازی خودتان به‌عنوان یک رسانه شخصی فعالیت داشته باشید.

روزنامه‌نگاران مورد تحسین‌تان را پیگیری کنید

کدام نویسندگان، الگو انگیزه شما برای روزنامه‌نگاری هستند؟ باتمیز کزبرسبک، انتخاب کلمات و شیوه کارشان، مطالب آن‌ها را دنبال کنید. صفحات اجتماعی و وبسایت‌های رسانه‌ای آن‌ها را بررسی کنید، بدان‌ها نامه بنویسید و مشاوره بگیرید. فکر کنید اگر قرار بود یادداشت‌نویسنده مدنظر‌تان را شما بنویسید، چه تغییراتی در آن ایجاد می‌کردید.

ارتباط با مردم را جدی بگیرید

روزنامه‌نگاری برپایه افراد و روابطی است که با آن‌ها برقرار می‌کنیم. توانایی برقراری ارتباط خوب با گفت‌وگو و نوشتن، نه‌تنها نشان‌دهنده حرفه‌ای بودن شماست بلکه چهره کار درستی از شما به مخاطب نشان می‌دهد. مصاحبه‌ها را جلوی یک آینه تمرین کنید. احتمالاً تا پیش از این به حالت‌های چهره خودتان موقع مصاحبه دقت نکرده بودید. همچنین می‌توانید فرایند کار را ضبط و چندین بار پخش کنید تا بفهمید روی چه چیزهایی باید بیشتر کار کنید. مطمئن شوید در ارتباط با دیگران به‌عنوان یک فرد صمیمی و آگاه برخورد می‌کنید.

دنبال حقیقت باشید

یک روزنامه‌نگار باید حقیقت‌جو باشد و به همه جنبه‌های یک ماجرا توجه کند؛ بدون در نظر گرفتن این که حقیقت چقدر ناخوشایند است و خودش با آن موافق است یا خیر.

دقت کنید که منابع خبرتان معتبر باشند. جست‌وجو در گوگل همیشه کارساز نیست؛ بنابراین از منابع دیگر مثل کتابخانه‌ها، بایگانی‌ها و افراد آگاه کمک بگیرید. اگر قرار است درباره سوژه‌ای بنویسید که اطلاعات زیادی راجع به آن ندارید، بخوانید، بپرسید، بیاموزید و از او به‌جدیدی به‌آن نگاه کنید.

در دل ماجرا باشید

بیشتر مقاله‌ها، یادداشت‌ها و گزارش‌های خوب، دست‌اول‌ها هستند. یعنی گاهی بهتر است برای تهیه یک گزارش در دل کار باشید تا بتوانید ماجرا را دقیق‌تر بنویسید؛ مثل همراهی با یک گروه پاک‌سازی طبیعت از زباله‌ها. به این ترتیب می‌توانید با اعضا، اهداف، شیوه کار، چالش‌ها و امکانات‌شان آشنا شوید.

منبع: theteenmagazine